

Written by Administrator
Tuesday, 27 March 2012 17:16

000000000000, 0000 0000 00000000"
என்று சொல்லி வதைத் திருக்கிறார்கள்.

000000000000 000000
திரும்பும், காது குத்து தடவங்கி இறப்புவரணை குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுமும்
கட்டவே வருவது தாய்மாமன்தான். அதற்கு தமிழ்ச் சமீகம் கொடுத்து வதைத் திருக்கும்
மதிப்பும், மரியாதையும் மிகப்பெரியது. எல்லோருமே "000000" என்று சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில்
"00000000"
என்பதுதான் சரியான பதம். அதாவது, அம்மாவுடன் பிறந்தவன் என்பதைக் குறிக்கும்
வகையிலான சொல் அது.

000000
அத்தனின் தங்கை... "அத்தை" என்கிறது இலக்கியம். ஒரு காலத்தில் அப்பாவை, "00000000"
"
என்றுதான் அழைத்தார்கள் (இப்போதுகூட முஸ்லிம் மதத்தினர்
"000000"
என்று அழைக்கின்றனர்). தாய்மாமன் அளவாக்கு இல்லாவிட்டாலும்... இதுவும் இறுதி
வரகைகட்டவே வரும் உறவுதான்.

00000000 000000
தந்தை வழியில் பெரியப்பா, சித்தப்பா வீட்டு ஆண்பிள்ளைகளுடன் ஒற்றுமையுடன்
பாராட்டுவதுதான் பங்காளி உறவு. பிரச்சனைகளிலும், குடும்ப விழாக்களிலும் முதல்
ஆளாக நின்று தோள் கொடுப்பார்கள் இவர்கள். "000000 0000 0000 000000. 00000000
000000000000000000 00000000 0000 0000 000000000000000000"
என்பதை ஊருக்கு உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கும் உறவு இது.

000000/00000000
அப்பா/அம்மா, பாட்டன்/பாட்டி, பட்டன்/பட்டி, ஓட்டன்/ஓட்டி என்று ஐந்து
தலைமுறைகள் கடப்பதற்குள்ளேயே 200 ஆண்டுகள் வந்துவிடும் என்பதால், அதற்கு
மேலான உறவுகளைப் பற்றி பச்சுவதற்கே வாய்ப்பிருக்காது. பெரும்பாலானவர்களுக்கு
பட்டன்/பட்டி பெயர் தெரிந்திருப்பதே அபிர்வம்.

குழந்தைகளுக்கு பாட்டன்/பாட்டி பெயர்களைத்தான் வயப்பார்கள் அந்தக் காலத்தில்.
பாட்டன்/பாட்டியின் பெயர் சொல்ல வந்த பிள்ளைகள் என்பதற்காகவே "00000000-0000000000
00"
என்று உறவு

மறையில் சொல்லப்பட்டது, அதுவே பரேன், பதேதி என்றாகிவிட்டது.

0000000000 00000000

ஓர் அறிஞர் இப்படிச் சொன்னார், "தனது சொந்தத்தின் மரணத்தை ஓர் மனிதன் எப்படி மதிக்கிறான், அதற்குரிய மரியாதையை அவன் எப்படி சலுத்துகிறான் என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள், அவன் குடும்பத்தின் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரப் பெருமகையையும் நான் உங்கள்குக்குச் சொல்கிறேன்" என்று.

மரணம் திரும்பத் திரும்ப ஓர்வருக்கு நிகழ்வதல்ல, மறுபடியும் 00000000 00000000 அல்லது ஓர் இறப்பில் அனாதையாகிப் பின்னர் மறு இறப்பில் திரும்பித்திரும்புகின்றன. வாழும் காலத்தில், உறவுகள் தீ கொண்டு துற்றினாலும், மரணத்தில் மறந்தணைத்து, இறுதிக் கடமை செய்ய வேண்டுகூறு, மரணத்தின் ஓவ்வொருவரினதும் எழுதப்படாத மரணசாசனம்.

இறந்தவர் விட்டுச் சென்ற நல்ல திட்டங்களை முன்னெடுக்க முனைந்து நிற்கும் ஆண் உறவுகளும், அதற்கு தோழ் கொடுப்போம் என்று பின்தொடரும் பெண் உறவுகளும் அன்றலிருந்து ஒன்றாகும் உறவுகளும் இறப்பினால் உயிர்த்திரும்புகின்றனர்.

அம்மா போட்ட நகை, அப்பா போட்ட நகை எனக்குத்தான் சொந்தம் என்று சிதைக்கு தீ மட்டிவதற்கு முன்பே பிரச்சனைகளை உருவாக்கி பிரிந்து போகும் சகோதர சகோதரிகள் உறவும் இறப்பில் தான் தோன்றுகின்றன. இதனால் குடும்ப கௌரவம், மதிப்பு, மரியாதை எல்லாம் சீரழிந்து விடுகின்றன. ஓர்வரின் இறப்பில் அவரின் கௌரவத்தையும், குடும்ப கௌரவத்தையும், ஒற்றுமையையும் பணிக் காக்கும் பண்பாடு எல்லோரிடத்திலும் வளர வேண்டும்.

நன்றி

893.03.02.14

Written by Administrator
Tuesday, 27 March 2012 17:16

1367.26.01.2015